

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Y. S.**, zast. Mgr. Umarem Switatem, advokátem, se sídlem Kloknerova 2212/10, Praha 4 - Chodov, adresa pro doručování: V Tůních 11, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2008, č. j. 48 Az 33/2008 – 16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 3. 2007, č. j. 49 Az 58/2006 – 73, pro nezákonnost zrušil rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-1157/LE-03-07-2006, ze dne 3. 10. 2006, kterým žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 83/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas kasační stížnost na základě které Nejvyšší správní soud zrušil výše uvedený rozsudek krajského soudu pro nepřezkoumatelnost spočívající v jeho nesrozumitelnosti.

Po vrácení věci Nejvyšším správním soudem krajský soud usnesením ze dne 26. 3. 2008, č. j. 48 Az 33/2008 – 12, ustanovil žalobci opatrovníkem pro řízení Z. V., administrativní pracovníci Krajského soudu v Praze, s odůvodněním, že mu pobyt žalobce není znám.

Krajský soud v Praze poté usnesením ze dne 14. 4. 2008, č. j. 48 Az 33/2008 – 16, řízení zastavil a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě ani o kasační stížnosti. V odůvodnění usnesení uvedl, že z databáze Ministerstva vnitra České republiky zjistil, že žalobce byl naposledy hlášen k pobytu v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, odkud dne 10. 9. 2007 svévolně odešel a jeho další pobyt podle této evidence není znám. Rovněž ze sdělení Policie České republiky, Ředitelství

služby cizinecké policie, evidenčního odboru ze dne 17. 3. 2008, č. j. CPR-20-1729/č.j. - 2008 - 9CEVV, vyplynulo, že žalobce měl poslední adresu pobytu Pobytové středisku Kostelec nad Orlicí, které dne 10. 9. 2007 svévolně opustil a jeho současné místo pobytu není známo. Místo pobytu žalobce tak nelze zjistit a krajskému soudu proto nezbylo, než řízení o žalobě proti shora citovanému rozhodnutí žalovaného podle § 33 písm. b) zákona o azylu zastavit.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též jen „stěžovatel“) v zastoupení advokátem včas kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a uvedl, že ji odůvodní do 30 dnů.

Usnesením ze dne 13. 5. 2008, č. j. 48 Az 33/2008 – 20, vyzval krajský soud zástupce žalobce, aby do 1 měsíce od dne doručení této výzvy doplnil kasační stížnost o důvody uvedené v ustanovení § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tj. aby uvedl konkrétní skutkové a právní důvody podání této kasační stížnosti. Současně zástupce žalobce poučil v tom směru, že nebude-li přes tuto výzvu kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Zástupce žalobce na tuto výzvu krajského soudu nereagoval. Poté byla věc dne 4. 8. 2008 krajským soudem předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s tím, že zástupce žalobce nedoplnil k výzvě soudu kasační stížnost a podle názoru krajského soudu jsou proto splněny podmínky pro její odmítnutí.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za situace, kdy nebylo reagováno na výzvu Krajského soudu v Praze k doplnění kasační stížnosti, kasační stížnost nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného plyne, že kasační stížnost podaná stěžovatelem zůstává neurčitá a nekonkrétní. Nelze totiž odhlédnout od skutečnosti, že stěžovatel je v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s. povinen nejen poukázat na to, pod jaké ustanovení podřazuje důvod kasační stížnosti, který namítá, ale je povinen tento důvod i obsahově popsat či formulovat, tedy uvést konkrétní skutečnosti, které k naplnění označeného důvodu kasační stížnosti v dosavadním řízení vedly. Důvody kasační stížnosti by pak měly korespondovat se způsobem rozhodnutí krajského soudu.

V daném případě však kasační stížnost neobsahuje žádná tvrzení či vyjádření stěžovatele, z nichž by, byť i jen v nejhrubších obrysech, bylo možné dovodit, proč má stěžovatel napadené soudní rozhodnutí z určitého důvodu za nezákonné. Stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvádí kdo je žalovaným, jaké rozhodnutí žalovaný vydal a označuje napadené rozhodnutí krajského soudu avšak krajskému soudu nic nevytýká, pouze žádá o přiznání odkladného účinku, a konstatuje, že kasační stížnost doplní ve lhůtě třiceti dnů. Kasační stížnost tak neobsahuje žádné kasační námitky, kterými by se Nejvyšší správní soud mohl zabývat.

Na výzvu krajského soudu k odstranění nedostatků kasační stížnosti stěžovatel nijak nereagoval, ačkoliv byl poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost ve lhůtě soudem stanovené doplněna nebo opravena a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o této kasační stížnosti usnesením odmítne. Nezbyvá tak než konstatovat, že v posuzované věci jsou splněny všechny podmínky pro odmítnutí kasační stížnosti kvůli nedostatku jejích náležitostí. Chybějící náležitosti (zejména rozsah napadení a kasační důvody) totiž brání pokračování v řízení, neboť v něm je Nejvyšší správní soud vázán rozsahem kasační stížnosti a jejími důvody. Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že není přípustné, aby za stěžovatele domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měl pro potřeby kasační stížnosti na mysli.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však v zákonné lhůtě neodstranil. V posuzované věci se tak jedná o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již nezabýval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu

